

Nalíčená byla s nelíčeným žalem
políčila na mě v sále beznadějně
nalíčená byla, vypadala málem
bledě jako paní na hradu Pernštejně

Její touha je prý nevyličitelná
to proto, že láskou už řadu let strádá
zároveň je také nevyléčitelná
protože se právě za pár týdnů vdává

Řekla mi : jsem v tom, prostě až po uši
chytila mě lasem svých načerněných řas
upsala mi tělo, upsala mi duši
chtěla léčit hlasem, pak někdo, někdo v sále zhasí
někdo zhasí

Nalíčená dívko s nelíčeným žalem
i já koukám do tmy v sále beznadějně
ta tma na mě číhá a jsem na tom málem
tak jako ty bledě a stále víc stejně

Řekla mi : jsem v tom, pořád až po uši
život chytám lasem a dál si ničím hlas
a ničím si tělo, ničím si duši
když ho držím zase, tak někdo, někdo v sále zhasí
někdo zhasí

Nalíčená dívko s nelíčeným žalem
i já koukám do tmy v sále beznadějně
ta tma na mě číhá a jsem na tom málem
tak jako ty bledě a stále víc stejně

Řekla mi : jsem v tom, pořád až po uši
život chytám lasem a dál si ničím hlas
a ničím si tělo, ničím si duši
když ho držím zase, tak někdo, někdo v sále zhasí
někdo zhasí

Aaa ... Aaa ... Aaa...